

Dr Anthony J. Tomasino, Dziesięć Przykazań, sesja 4: Przykazanie 3: Co kryje się w nazwie?

To jest dr Anthony J. Tomasino w swoim nauczaniu o Dziesięciu Przykazaniach. To jest sesja 4, Przykazanie 3, Co kryje się w imieniu?

Cóż, teraz porozmawiamy o trzecim przykazaniu. Imienia Pana nie należy brać nadaremno.

„Co kryje się w imieniu?” zapytał nieśmiertelny bard w Romeo i Julii. Julia prosi Romea, by wyrzekł się swojego imienia, ponieważ to, co nazywamy różą, pod inną nazwą pachniałoby tak samo słodko. Romeo i Julia wydawali się więc sądzić, że problem leży w tym, jak się nazywają, a jeśli uda im się pozbyć tych imion, wszystkie ich problemy mogą zniknąć i będą mogli być razem.

Ale pod koniec sztuki, oczywiście, odkrywają, że ich imiona zawierają wiele bagażu i że mają o wiele więcej do zrobienia niż tylko być nazwą lub wygodną rzeczą do nazywania kogoś. Więc starożytni ludzie traktowali imiona jeszcze poważniej niż Szekspir i z pewnością poważniej niż ludzie dzisiaj. W kilku opowieściach biblijnych koncepcja imienia pojawia się dość wyraźnie .

Mam na myśli, że kiedykolwiek ktoś wchodził w nowy związek z władcą, często otrzymywał nowe imię. Widzimy Daniela i jego przyjaciół, którym król Babilonu nadał nowe imiona. Widzimy, jak niektórzy królowie otrzymują nowe imiona, gdy zostają włączeni do imperiów syryjskiego i babilońskiego.

Mamy tego gościa o imieniu Abram, którego imię oznacza mniej więcej wywyższony ojciec, albo moglibyśmy powiedzieć wielki tatuś, może, albo coś w tym rodzaju. Ale kiedy wchodzi w przymierze z Bogiem, jego imię zostaje zmienione na Abraham, co zasadniczo oznacza to samo. Ale fakt, że Bóg mógł nadać mu to nowe imię, wskazuje na nową relację, którą mają.

Mamy gościa o imieniu Jakub, Jaakow, którego imię ma wiele znaczeń i jest związane z historią o tym, jak narodził się, chwytając kostkę pięty swojego brata bliźniaka. I Jaakow ma poczucie tego, kto chwyta, kto chwyta coś konkretnie, do czego być może nie ma prawa. I oczywiście, trochę później w historii Jakuba wiemy, że oszukuje swojego brata z jego prawa pierworództwa, udowadniając po raz kolejny, że jest prawdziwym chwytaczem tych rzeczy, do których nie ma prawa.

Ale jedna z ciekawszych historii o znaczeniu imion pojawia się w historii Dawida i Abigail. W tym przypadku Dawid ucieka przed Saulem i przychodzi do domu człowieka o imieniu Nabal, a Nabal odmawia udzielenia Dawidowi jakiegokolwiek pociechy lub pomocy, więc Dawid postanawia zabić tego człowieka. A Abigail, żona

Nabala, wychodzi i błaga o swojego męża i mówi: Panie mój, proszę, nie zwracaj zbytnej uwagi na mojego męża, Nabala.

Jego imię to Nabal. A jakie jest imię mężczyzny, taki jest i on. Ponieważ Nabal jest po hebrajsku również słowem oznaczającym głupca.

Więc ona mówi, że jego imię oznacza głupca. I rzeczywiście, jest głupcem. Nie jest to najbardziej szanujący sposób mówienia o mężu.

Ale, ale, hej, wszystko ostatecznie się udało. Nabal umiera, a Abigail zostaje żoną króla Dawida. Tak czy inaczej, ta idea, że imiona są w jakiś sposób związane z naturą człowieka, jest bardzo głęboko zakorzeniona w starożytnym świecie Bliskiego Wschodu.

A jeśli imiona króla lub imiona głupiego człowieka są głęboko związane z ich naturą, to oczywiście również, możemy oczekiwać, że imię Pana będzie głęboko związane z jego naturą. Uważano, że imiona są niemal przedłużeniem osoby, a ludzie mogli być bardzo opiekuńczy wobec swoich imion, szczególnie istoty boskie czasami. I mamy tę cudowną historię, w której Jakub zmaga się z, cóż, aniołem Pana przez całą noc, lub aniołem Pana dla tych, którzy chcą być wybredni w takich sprawach.

Ale po tym jak walczyli całą noc, gdy nadchodził poranek, Jakub zapytał istotę boską, Proszę, powiedz mi swoje imię. A istota boska odrzuciła go i powiedziała, Dlaczego pytasz o moje imię? Chroniąc swoje imię, nie chce go ujawnić z dobrych powodów, jak zobaczymy za kilka minut. Ale anioł błogosławi Jakuba i używa jego własnego imienia w błogosławieństwie.

Imiona mogą ujawniać charakter. Imiona mogą być swego rodzaju przedłużeniem osoby. Kiedy dałeś komuś swoje imię, w pewnym sensie czyniłeś się wobec niego podatnym na zranienie.

I widzimy, że kiedy Bóg i Mojżesz wchodzi w relację, jest trochę komplikacji odnośnie imienia Pana, kiedy Mojżesz mówi do Boga w pewnym momencie, mówi, no cóż, czy mógłbyś mi powiedzieć, kiedy pójdę do Izraelitów i powiem, że Bóg twoich przodków powiedział mi, abym przyszedł i wyzwolił lud, no cóż, co mam im powiedzieć, jakie jest twoje imię? A Bóg odpowiada i mówi, Jestem tym, kim jestem. Powiedz im po prostu, że cię posłałem. No wiesz, nie ma tam zbyt wiele imienia.

Oczywiście, istnieje wiele teorii, w które nie będę się teraz zagłębiać, na temat znaczenia tego. Ale, ale w tym momencie Bóg wydawał się niechętny do ujawnienia imienia przymierza Jahwe, które miał ujawnić nieco później Mojżeszowi. Kiedy ujawniłeś swoje imię, w pewnym sensie narażałeś się na niebezpieczeństwo, ponieważ kiedy raz podasz komuś swoje imię, może on nadużyć twojego imienia.

I to jest właśnie to, o czym jest trzecie przykazanie. Wiecie, kiedy spojrzycie na słowa tego przykazania, rozłożymy je tutaj trochę na czynniki pierwsze . , przyjrzymy się słowom tego przykazania.

Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego. Słowo tutaj to bardzo powszechny hebrajski czasownik Nasa. A Nasa może oznaczać podnosić , nieść, może oznaczać używać, może oznaczać zatrudniać. Nie musi mieć żadnego znaczenia nadużycia lub czegoś w tym rodzaju.

Mówi tylko o tym, jak imię jest używane. Może również po prostu oznaczać, wypowiadać. Obejmuje użycie the, słowa mówionego, w tym, lub the, i jest kilka innych miejsc w Biblii, gdzie Nasa jest używane jako odniesienie do, do słów mówionych, ale, ale z pewnością jest używane do o wiele więcej rzeczy niż tylko to, że nie będziesz przyjmował imienia Pana.

Oczywiście, mówimy tu o Jahwe, objawionym imieniu przymierza, które Bóg ostatecznie dał Mojżeszowi. , prawdopodobnie pierwotnie nie odnosiło się do słowa Elohim, Bóg, wiesz, w naszych czasach ludzie biorą pod uwagę, kiedy, oni, kiedy ktoś wypowiada słowo Bóg jako przysięgę lub jako okrzyk , który nazywamy przysięgą, a ludzie mówią, nie używaj imienia Pana nadaremno. Cóż, Bóg prawdopodobnie pierwotnie nie był tym, co mieli na myśli.

To jest pewnego rodzaju rozszerzenie, które do tego dodaliśmy, co prawdopodobnie nie odnosiło się do El, ani tytułu Adonai. Oczywiście, zasada ta mogłaby być rozszerzona na te tytuły, i tak właśnie się stało , nawiasem mówiąc, w judaizmie do dziś, starają się nie wymawiać nawet God lub Adonai, co stało się, w niektórych kręgach, trochę drażliwe.

Więc, ale, ciekawe jest, jeśli czytasz literaturę pisaną przez bardzo konserwatywnych, żydowskich pisarzy, często piszą imię, nawet słowo Bóg będzie pisane jako G myślnik D, ponieważ nawet pisanie imienia jest uważane za brak szacunku i być może naruszenie przykazania, lub jeśli nie naruszenie, to zbliżenie się do naruszenia przykazania, a bardzo pobożni Żydzi nie chcą nawet zbliżyć się do możliwości złamania któregoś z tych praw. Jako angielskie imię, może również oznaczać reputację w języku hebrajskim. I to jest również ważny punkt, ponieważ, kiedy my, wiesz, twój, twój tata powie ci, wiesz, synu, nosisz moje imię i wiesz, nie masz, rzeczą, którą musisz upewnić się, że chronisz bardziej niż cokolwiek innego, jest twoje dobre imię, które oczywiście oznacza twoją reputację i to samo mogło być prawdą w starożytnym Izraelu, że imię Pana mogło odnosić się do reputacji Pana.

Wiesz , kiedy Psalmy mówią, że imię Pana będzie chwalone i tego typu rzeczy, naprawdę nie sędzę, że to, co mieli na myśli, było tym, co często widzimy we współczesnej muzyce uwielbieniowej, gdzie: Och , masz takie piękne imię. Boże, tak bardzo kocham imię Jezus. Wiesz, naprawdę nie sędzę, że to mieli na myśli.

To naprawdę ma więcej wspólnego z reputacją Pana, gdzie czyny Pana, z rzeczami, które Bóg uczynił w naturze Boga. Imię może odnosić się do wszystkiego. Więc na pewno dzieje się coś więcej niż tylko myślenie, że imię jest takie fajne lub coś w tym rodzaju.

Następnie trzeci ważny punkt tutaj, słowo na próżno, nie będziesz brał imienia Pana, Boga swego na próżno, współczesne tłumaczenia próbowały zrobić z tym różne rzeczy. Próbowali powiedzieć coś w rodzaju, Nie powinienes nadużywać imienia Pana, Boga swego. Myślę, że to prawdopodobnie jedno z najczęstszych tłumaczeń w dzisiejszych czasach.

Stara wersja Króla Jakuba mówiła in vain, i to jest naprawdę najdokładniejsze tłumaczenie hebrajskiego tutaj. Słowo przetłumaczone in, in, in vain to shvah , shvah w nowoczesnej wymowie, ale shvah to słowo, które ma sens pustki lub trywialności, i jest to dość interesujący punkt, że, nasi, ci ludzie, którzy są zaznajomieni z angielskimi metodami wymowy wiedzą, że kiedy mamy lekką samogłoskę, którą po prostu pomijasz jako trywialną, nazywa się to shvah w języku angielskim. Cóż, to pochodzi od tego słowa, od tego hebrajskiego słowa.

I tak, ma sens czegoś, co jest używane i uważane za nie mające wagi lub uważane za trywialne, bezsensowne lub może odnosić się do fałszu. Słowa shvah , słowa próżności, odnoszą się do kłamstw, okej? Dziesięć Przykazań, jak powiedzieliśmy wcześniej, są stwierdzeniami podsumowującymi, a ich znaczenia są w pewien sposób uzupełniane w innych miejscach prawa i w innych miejscach Biblii. Więc mamy to stwierdzenie: Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, nadaremno.

Wydaje się to dość dwuznacznym stwierdzeniem. A co oznacza branie imienia Pana, Boga twego, nadaremno? Cóż, nie musimy zgadywać, ponieważ w Torze jest kilka fragmentów nieco dalej, które mówią nam, o czym tutaj mówią. I otrzymujemy jasne poczucie tego, co mieli na myśli.

Jednym z najbardziej znanych sposobów nadużywania imienia Boga było bluźnierstwo. Bluźnierstwo, zarówno hebrajskie, jak i greckie słowo oznaczające bluźnierstwo, zasadniczo oznacza zniesławienie kogoś. Bluźnierstwo przeciwko Panu oznacza celowe obrażanie Boga, szczególnie poprzez używanie imienia Bożego.

To jest ciekawa myśl. Teraz, znowu, imię może być albo reputacją, albo może być dosłownie imieniem. Tak więc, bluźnić Panu może oznaczać mówienie złych rzeczy o Panu, albo może oznaczać konkretnie używanie boskiego imienia w obraźliwy sposób.

Tak więc bluźnierstwo przeciwko imieniu Pana. W Księdze Kapłańskiej 24:10 mamy tutaj pewien rodzaj przerażającego fragmentu. Izraelita, syn Izraelitki i mężczyzna z Izraela, walczyli w obozie, a syn Izraelitki bluźnił imieniu i przeklął.

Odnosi się to do mężczyzny, którego ojciec był Egipcjaninem. Jego matka jest Izraelitką. pochodzi z egipskiego środowiska, więc tak naprawdę nie wie wiele więcej, ale tak czy inaczej.

Więc używa imienia Pana i najwyraźniej używa go w jakiś przeklęty sposób, wyśmiewając je lub coś w tym rodzaju. Przyprawdzili tego człowieka do Mojżesza, a Pan powiedział do Mojżesza: Mów do ludu Izraela, mówiąc: Ktokolwiek przeklina swego Boga, poniesie swój grzech. Ktokolwiek bluźni imieniu Pana, z pewnością zostanie ukarany śmiercią.

A cała społeczność zbiera się i kamieniuje faceta na śmierć. Więc w tym przypadku wyraźnie mówi się, że bluźnił imieniu Pana, i wydaje się, że dosłownie oznacza to imię w tym przypadku, zgodnie z misją. Teraz misja, zinterpretowałem termin jaskinia terminalna, co jest tutaj słowem bluźnić. Zbluźnił imieniu.

Oto jest. To słowo, no cave, w Misnie jest interpretowane jako po prostu oznaczające całkowity. A według misji, teraz wielkim grzechem tego człowieka było to, że faktycznie wypowiedział imię Pana.

A misja, w rzeczywistości powiedziałem, że nikt nie może zostać skazany za bluźnierstwo, jeśli nie użył i nie wypowiedział boskiego imienia, imienia Jahwe. Tak więc, to jest misja Sanhedryn siedem, pięć. Tak więc, z pewnością nie wydaje się, aby tak było w przypadku procesu Jezusa, gdzie oskarżono Jezusa o bluźnierstwo.

Cóż, możemy porozmawiać o tym trochę później, ale, ta, ta, ale ta koncepcja, którą próbowali wysunąć rabini w czasie pisania misji, wiesz, mniej więcej w III wieku naszej ery, że trzeba było wypowiedzieć imię Pana, aby być winnym bluźnierstwa. A teraz, co powiesz na bluźnierstwo przeciwko reputacji Boga, zamiast po prostu używać imienia Bożego? Psalm 139 utożsamia z oczernianiem Boga nadaremne używanie imienia. To jest interesujący mały werset tutaj.

O, o, żebyś zabił niegodziwych. O Boże. To jest, nawiasem mówiąc, rodzaj przerażającego Psalmu.

ale oni, o, że chcesz zabić niegodziwych. O Boże, o, mężowie krwi odstępście ode mnie. Mówią przeciwko tobie ze złośliwym zamiarem.

Twoi wrogowie biorą twoje imię nadaremno. Więc to jest rodzaj poetyckiego paralelizmu, w którym zasadniczo robimy to samo, mówimy to samo dwa razy. Więc za pierwszym razem mówimy, wiesz, że mówią przeciwko tobie, złe rzeczy.

Mówią o tobie źle, Boże. A to jest utożsamiane z twoimi wrogami, którzy biorą twoje imię nadaremno. Więc to jest jasne, że mówi się o bluźnierstwie jako, jako, jako oczernianiu reputacji Boga.

Jezus, znowu, zostaje potępiony za bluźnierstwo w Nowym Testamencie. Dlaczego? Ponieważ powiedział, że jest równy Bogu. I kilkakrotnie oni, oni, my, nam powiedziano, że chcieli go uśmiercić.

Pewnego razu, wyraźnie, powiedziano nam, że stało się tak, ponieważ uczynił się równym Bogu. Według Jana i podczas jego procesu, Jezus został skazany za to, że jest godzien śmierci, ponieważ zrównał się z synem człowieczym z Księgi Daniela, który w tamtym czasie, wielu, z, w kręgach żydowskich interpretowało jako ten, który był zasadniczo równy Bogu. Tak więc, identyfikując się jako syn człowieczy w tym fragmencie, Jezus czyni się równym Bogu.

I to było uważane za bluźnierstwo, ponieważ plamiło dobry charakter Boga, reputację Boga. Teraz Jezus miał to ostrzeżenie, że ci, którzy twierdzili, że dzieło Ducha Świętego zostało wykonane przez diabła, byli winni bluźnierstwa przeciwko Bogu i Duchowi Świętemu. Tak.

I to jest jeden z tych grzechów, o których ludzie, jako pastor, rozmawiali ze mną i mówili, wiesz, obawiam się, że zbluźniłem Duchowi Świętemu. I mówili, no cóż, co zrobiłeś? I mówili, no cóż, wyśmiałem kogoś, kto mówił językami. Naprawdę nie sądzę, żeby to Jezus miał na myśli, wiesz? Jezus mówi, wiesz, że to nie zostanie wybaczone ani w tym świecie, ani w następnym.

Wiele osób ma z tego powodu wielki niepokój. I to jest takie, to jest jedno z tych stwierdzeń, że jest we mnie taka część, która życzy sobie, żeby Jezus nigdy tego nie powiedział, ale inna część mnie rozumie, dlaczego i co się działo. A w kontekście, to co Jezus mówi, to że ci ludzie, którzy są tak zatwardziałymi sercami, że nie uznają dzieła Bożego i zatwardzą swoje serca na działanie ducha Bożego, są zasadniczo winni tego rodzaju bluźnierstwa.

I nie jestem pewien, czy to kwestia samego czynu, który jest niewybaczalny, czy też postawy, ponieważ postawa ta jest wyrazem zatwardziałości serca. Ale właśnie tam bym to ujął. I to jest taka dygresja, jak sądzę.

Ktoś mógłby zapytać, wiesz, wiesz, kije i kamienie mogą połamać mi kości, ale słowa nigdy mnie nie zranią. Dlaczego Bóg tak się denerwuje, gdy ludzie mówią o nim źle? Tak. Czy Bóg ma kruche ego, że boi się, że ludzie będą, będą z niego kpić lub coś? Cóż, mówienie przeciwko Bogu i mówienie złych rzeczy o Bogu i naturze Boga nie jest tylko kwestią kpienia z kogoś lub czegoś w taki sposób, w jaki Izraelici mówią złe rzeczy o Panu.

To rodzaj zdrady, ponieważ podważa wiarę narodu w ich Boga. I tak, jak w czasie wojny, jeśli ktoś mówi wiele nieprzyjemnych rzeczy o prezydencie i jego polityce itd., takie osoby mogą zostać skazane za udzielanie pomocy i pocieszania wrogowi lub nawet za popełnienie zdrady w niektórych przypadkach. Tak samo w przypadku Izraela, jeśli ludzie podważali zaufanie do Boga i do zdolności Pana do wybawienia i zachowania swojego ludu, to mogło to być szkodliwe dla całej społeczności i zniszczyć całą społeczność.

Więc powodem, dla którego Biblia traktuje nas tak poważnie, nie jest ego Boga. To ludzie Boga, chronienie ludzi Boga i upewnianie się, że zachowują zaufanie do Pana i jego zdolności do zrobienia tego, co Bóg powiedział, że robi. Okej.

To jest jeden ze sposobów na daremne używanie imienia Pana. Jeszcze innym sposobem na daremne używanie imienia Boga jest łamanie ślubów. W czasach Starego Testamentu Izraelici często byli zachęcani, gdy chcieli złożyć śluby, że będą to czynić w imieniu Pana.

Więc Powtórzonego Prawa 6, 13, to jest Pan, twój Bóg, będziesz się go bał. Będziesz służył, i na jego imię będziesz przysięgał. Więc zamiast mówić, wracając do Romea i Julii, wiesz, Romeo chce przysiąc na księżyc, że zawsze będzie kochał Julię.

I ona mówi: Och, nie przysięgaj na księżyc, niestały księżyc, rozumiesz? Oczywiście, w czasach Starego Testamentu, jeśli przysięgali na księżyc, prawdopodobnie przysięgali na Boga księżycy i mówili, wiesz, na maj, zasadniczo coś w stylu: niech Bóg księżycy mnie zabije albo coś w tym stylu. Jeśli nie zrobię tego, co ci mówię, to zrobię. A Księga Powtórzonego Prawa mówi: Nie przysięgaj na księżyc.

Nie przysięgaj na słońce. Nie przysięgaj na żadne z tych zjawisk naturalnych ani na żadne inne duchy; przysięgaj tylko na Pana. Tak więc w imię Pana uczynię to, co powiedziałem ci, że uczynię.

Dobrze. Ale jeśli złożysz taką przysięgę i nie będziesz miał zamiaru jej dotrzymać, to jest to bardzo zła rzecz. Hej, Księga Kapłańska 19:12, nie będziesz przysięgał fałszywie na moje imię.

I tak, znieważaj imię Pana, Boga twego, Ja jestem Jahwe. To jest znowu wyrażnie utożsamiane z nadużywaniem imienia Pana. To jest przypadek, kiedy mówisz coś w tym stylu, wiesz, obiecuję ci, zapłacę ci we wtorek za wszystkie te dobra, które mi dziś dałeś w imię Pana, tak się stanie.

A jednak nie masz funduszy. Nie sądzisz, że będziesz miał fundusze i robisz to po prostu po to, aby zmanipulować kogoś, żeby brzmiał, jakbyś był szczery. To jest ewidentny przypadek nadużywania imienia Boga.

I to było coś, co Pan traktował bardzo poważnie. Zachariasz 5:3. Potem powiedział do mnie: Oto przekleństwo, które wychodzi na powierzchnię całej ziemi, bo każdy, kto kradnie, będzie oczyszczony według tego, co jest po jednej stronie. Każdy, kto fałszywie przysięga, będzie oczyszczony według tego, co jest po drugiej stronie.

Czy kiedykolwiek próbowałeś tłumaczyć Księgę Zachariasza? To bałagan. Tak czy inaczej, wyślę ją, oświadcza Pan Zastępów, i wejdzie do domu złodzieja i do domu tego, który fałszywie przysięga na moje imię, i zostanie w jego domu i zniszczy go, zarówno drewno, jak i kamienie. Więc tutaj w Księdze Zachariasza Bóg mówi o tych ludziach, których zamierza wymieść z kraju.

I to dotyczy również tych, którzy przysięgają na imię Pana, ale nie mają zamiaru dotrzymać swoich przysięg. Składanie fałszywych przysięg jest dowodem braku szacunku dla Boga. Zasadniczo myślisz, że mogę użyć Boga, aby uzyskać to, czego chcę, i nie muszę się martwić, że Bóg cokolwiek z tym zrobi.

Całkowity brak szacunku, całkowity brak strachu przed Panem. A Jezus, on odnosi się do tego bezpośrednio w Nowym Testamencie. A kiedy mówi o 10 przykazaniach i kazaniu na górze, to jest aspekt trzeciego przykazania, na którym się skupia.

Słyszeliście też, że powiedziano przodkom : Nie będziesz fałszywie przysięgał, ale dotrzymasz Panu tego, co przysięgłeś. A Ja wam powiadam: Nie przysięgajcie wcale, ani na niebo, bo jest tronem Boga, ani na ziemię, bo jest podnóżkiem Jego stóp, ani na Jerozolimę, bo jest miastem wielkiego króla. Nie przysięgajcie na swoją głowę, bo nie możecie uczynić ani jednego włosa białym albo czarnym.

Że podczas gdy mówisz po prostu bądź tak lub nie, wszystko ponad to pochodzi od zła. Więc instrukcje Jezusa odnośnie tego są, tak, słyszałeś to powiedziane, nie łam swoich przysięg. Nie mów, że zamierzasz coś zrobić w imię Pana, a potem tego nie rób.

Jezus mówi, cóż, naprawdę, jeśli jesteś osobą uczciwą, nie musisz wcale składać przysięgi. Wiesz, twoje „tak” powinno być wystarczająco dobre. Twoje „nie” powinno być wystarczająco dobre.

I nie próbujcie składać tych przysięg. I używa zasady, którą nazywamy metonimią, gdzie dwie rzeczy, które są ze sobą powiązane z natury, są ze sobą powiązane w sensie retorycznym, wiesz, gdzie mówi o niebie, nie przysięgaj na niebo, mówi. W tym momencie historii Żydów, wstawiali już słowo niebo jako rodzaj metafory, a nie epitet dla Boga, a nie mówiąc Pan.

Więc zamiast mówić, wiesz, Pan zaspokoi twoje potrzeby, powiedzieliby, że niebo zaspokoi twoje potrzeby. Nadal tak robimy, prawda? Wiesz, ale to nie było dla nich. To był sposób na uniknięcie wymawiania imienia Pana.

Jasne. Więc Jezus mówi, nie przysięgajcie na niebo, bo w gruncie rzeczy to wciąż to samo, przysięganie na Pana. Ale Jezus mówi, po prostu bądźcie ludźmi uczciwymi.

Nie próbuj sprawiać, by brzmiało to szczerze, jeśli nie musisz. Lepiej więc w ogóle nie przeklinać. I to jest również James, James powtarza tutaj Jezusa.

Ale przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani na żadną inną przysięgę. Ale wasze tak niech będzie tak, a wasze nie niech będzie nie, abyście nie popadli pod potępienie.

Więc James powtarza tam słowa swego Pana, jak to często czyni w bardzo praktycznych słowach, że przysięgi są zasadniczo rodzajem niebezpiecznego terytorium, po którym można stąpać. Kolejny sposób na niewłaściwe używanie imienia Boga, o którym możemy nie myśleć zbyt wiele, ponieważ nie wydaje się, aby tak było, ponieważ nie wydaje się, aby miało to tak bezpośrednie zastosowanie w naszym społeczeństwie. Ale używanie imienia Boga w magii i zakazane było używanie imienia Boga w zaklęciach magicznych.

A jednak odkrywamy, że tak się często działo. Nie mamy na to zbyt wielu dowodów w czasach Starego Testamentu. Wiemy, że tak się działo.

Mamy na to o wiele więcej dowodów w czasach Nowego Testamentu. Ponieważ imię jest przedłużeniem osoby, magowie często używali imion duchów w zaklęciach. I mamy, znowu, mnóstwo, mnóstwo zaklęć z Babilonu, mnóstwo zaklęć z Egiptu.

A jednym z głównych aspektów tych zaklęć jest to, że wykorzystują imiona bogów i duchów jako metodę manipulowania nimi. I jest to dość interesujące, jak często jest to używane. To, że imiona są często łączone lub są w pewien sposób pomieszane.

I wiąże się to z wieloma interesującymi wydarzeniami. Abracadabra. Abracadabra to fraza, którą oczywiście kojarzymy z magikami i zazwyczaj z pokazami magii, ale pierwotnie była używana znacznie poważniej w magii.

Zostało to zteoretyzowane, i myślę, że to prawdopodobnie całkiem dobra teoria, że Abracadabra jest w rzeczywistości zniekształceniem aramejskiego zwrotu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Tak więc, Ab, jego ojciec, duch to Aracham, a my mamy i syna, oczywiście, Bar. Tak więc, Abracadabra, to jest bardzo podobny sposób, w jaki często używali imion w zaklęciach magicznych, ponieważ mieszało je, a następnie tworzyli małe rymy i tego typu rzeczy.

Widzimy to dość często. I to byłby kolejny sposób używania imienia Boga w sposób niegrzeczny. I znajdujemy to w tekstach przekleństw, tekstach przekleństw.

Mamy wiele takich rzeczy, aramejskie miski przekleństw. Mamy też teksty, ale miski były zabawne, ponieważ to, co robili, to pisali imiona swoich wrogów i te miski, a potem używali imienia jakiegoś Boga, którego przywoływali, aby sprowadzić na nich klątwę. A potem brali miski i rozbijali je jako rodzaj magii współczucia, sposób pokazania, co chcieli, aby stało się ich wrogom.

A execration zasadniczo oznacza przeklinanie. Więc znowu, jak mówię, imiona bóstw były często przywoływane w tych rzeczach. Imiona potężnych duchów są często używane do rozkazywania mniej potężnym duchom.

I to jest, jeśli ktoś z was jest fanem powieści fantasy o mieczu i czarach, widzimy, że jest wiele, gdzie jakiś magik używa imienia jakiegoś wielkiego ducha, aby zmusić jakiegoś demona do wykonania jego woli. I to jest coś w rodzaju rzeczy, która, znowu, sięga daleko, daleko wstecz do czasów starożytnych. W pewnym sensie jest to rodzaj perwersyjnej parodii modlitwy.

I wiesz, Jezus ostrzegł nas, że kiedy się modlimy, nie powinniśmy używać bezsensownych powtórzeń, jak robią to poganie. Wiesz, nie powinniśmy robić takich śpiewnych rzeczy, które są bardziej magiczne niż duchowe. Więc magia, w pewnym sensie, przywołuje bogów, używa bogów w sposób, który jest niegrzeczny, ponieważ nie szanuje mocy bogów.

Nie szanuje reputacji boga. Raczej próbuje wykorzystać moc włożoną w imię boskiej istoty dla własnych egoistycznych celów. Więc prawie na pewno to jest część tego, co to przykazanie miało na myśli, chociaż to nie ma aż tak jasnego odniesienia do Starego Testamentu.

Jest to bardzo jasne z późniejszych czasów, z okresu międzytestamentalnego i z żydowskich tekstów magicznych, których mamy całkiem sporo. Mała ciekawostka, która mnie powaliła, kiedy dowiedziałem się o tym po raz pierwszy. W rzymskiej magii ery powszechnej, jak ją nazywamy, przywoływano imiona wielu bóstw.

Ale imię, które było używane częściej i pojawia się częściej w rzymskich tekstach magicznych niż jakiegokolwiek inne, to imię Jahwe. Rzymianie najwyraźniej uważali, że tajemne imię Pana, które Żydzi tak starannie chronili, musi mieć jakąś prawdziwą supermoc. I dlatego często je przywoływali w swoich własnych tekstach magicznych.

To jest dość niezwykle i ironiczne, gdy się nad tym pomyśli. Współczesne odpowiedniki wszystkich trzech tych praktyk są kontynuowane w naszych czasach. To przykazanie, chociaż wiesz, brzmi trochę, wiesz, nie powinieneś brać imienia Pana, Boga swego, nadaremno, brzmi trochę staroświecko.

Tego rodzaju rzeczy trwają nadal w naszych czasach. I postawy, które są tu przywoływane, trwają również w naszych czasach. Nie mówimy tu tylko o wulgaryzmach.

Bluźnierstwo. Mówiliśmy o tym, że bluźnierstwo może odnosić się do zniesławienia reputacji Boga, jak również zniesławienia imienia Boga. Wiecie, to trochę wypadło z fazy, z, był czas, kiedy deści, a nawet ateści, cóż, był czas, kiedy nie było wielu ateistów.

Ciekawe, że Voltaire, który był deistą, był bardzo, bardzo zazdrosny o ateistów, ponieważ uważał, że psują reputację całemu ruchowi antyboskiemu. Ale ateizm był często uważany za rodzaj szaleństwa aż do XIX wieku. Ale w naszych czasach ateści wyszli z ukrycia i zaczęli otwarcie wyśmiewać chrześcijaństwo i wiarę w Boga.

I szydząc w sposób, który nie jest inteligentny lub nie, i nie jest tak sprytny, jak im się wydaje. Wiecie, dlaczego Jęsus miałby być taki zabawny, naprawdę nie wiem, ale wydaje się, że tak myślą. Niektóre z napisanych książek odnoszą się do Boga jako najbardziej nikczemnej postaci w historii całej literatury i tak dalej, i tak dalej.

Tego rodzaju rzeczy, które plamią charakter Boga i jego czyny, a także te, które wyśmiewają imię Boga, są, jak sądzę, pogwałceniem tego przykazania. Rzeczywiście. Teraz, nie ma to takiego samego znaczenia w naszych czasach.

Nie żyjemy w teokracji. Nie musimy się martwić o utrzymanie takiej jedności narodowej. Gdyby takie rzeczy działały się w kościele, gdyby ludzie w kościele szydzili z Boga i szydzili z imienia Boga, myślę, że byłaby to zupełnie inna sprawa.

Ponieważ to są ludzie spoza kościoła, nie jestem pewien, mam na myśli, że oni w ogóle nie są związani przykazaniami. Nie, że ktokolwiek z nas jest naprawdę związany przykazaniami, ale oni nie odpowiadają przed Dziesięcioma Przykazaniami. Więc możemy im powiedzieć, wiesz, że bierzesz imię Pana nadaremno.

Łamiesz trzecie przykazanie. A oni prawdopodobnie odpowiedzieliby, no i co z tego? I do pewnego stopnia muszę się z nimi zgodzić, ponieważ, wiesz, oni nie są częścią tej wspólnoty przymierza. Więc pozwól im robić, co chcą, a oni mogą żyć z konsekwencjami.

Ale tak, mam na myśli, że wyraźnie podważa, na wiele sposobów, wiarę w Boga. I podważa przekonania tych ludzi, którzy mogą mieć trudności, którzy mogą być krusi. I jest to bolesne, ale skuteczne.

I zastanawiam się, czy to nie jest w jakiś sposób jakieś nowe wyrachowane narzędzie Szatana. I cóż, wiesz, próba szacunku dla Boga i próba logicznego argumentowania, to nie zadziałało, więc po prostu zacznijmy obrażać. Fałszywa przysięga.

Przysięgam Bogu, że zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby obniżyć twoje podatki. Tak, ludzie mogą powoływać się na imię Boga, aby brzmieć szczerze, a mimo to ci ludzie mogą nie mieć żadnej pobożności, o której można by mówić. I oczywiście, najczęściej kojarzymy to z politykami, ale z pewnością jest wiele innych osób, które zrobiłyby to samo.

Ludzie, którzy chcą brzmieć szczerze, którzy chcą przekonać cię, że robią to, co mówią, że robią, często będą powoływać się na imię Boga w naszych czasach. Nie dotyczy to tylko polityków. Jakiś czas temu doradzałem młodej parze, która miała bardzo, bardzo burzliwy związek.

A ci dwoje nie mieli dużego doświadczenia w kościele, ale przychodzili do mojego kościoła, zaczęli przychodzić do mojego kościoła, a potem zaczęli przychodzić do mojego biura na poradnictwo małżeńskie. I zawsze było to jedno z tych, powiedziała, ona mówiła takie rzeczy. Zawsze, gdy się kłócili, kiedykolwiek oni, a czasami były to faktycznie fizyczne bójk.

Za każdym razem, gdy te rzeczy się zdarzały, opowiadał mi swoją historię i mówił: Przysięgam na Boga, że tak się stało. A potem ona opowiadała swoją historię i mówiła: Przysięgam na Boga, że tak się stało. I rozmawiali ze sobą, każdy z nich opowiadał mi zupełnie inną historię, każdy przysięgał na Boga, że to, co mówi, jest prawdą.

Dlaczego to zrobili? Ponieważ oczywiście chcieli brzmieć szczerze. Chcieli przekonać mnie, że to oni mówią prawdę. I prawdopodobnie żadne z nich nie mówiło prawdy, ale chcieli brzmieć, jakby naprawdę to mieli na myśli.

I tak użyli imienia Boga w pusty sposób, aby przekonać mnie o swojej prawości w danych okolicznościach. Tak, ludzie nadal robią takie rzeczy dzisiaj. Ludzie używają imienia Boga dla własnej korzyści, jakby czasami rzucali magiczne zaklęcia.

Może nie martwimy się i nie myślimy tak wiele o magii. Prawdopodobnie nadal się zdarza, ale nie jest to wielka sprawa w dzisiejszych czasach. Ale na o wiele większą skalę i o wiele bardziej znaczące są osoby, które używają imienia Boga na różne sposoby, aby przynieść sobie osobiste korzyści.

I niektóre z tych rzeczy, o których możemy pomyśleć, to na przykład, wiesz, Krucjaty, gdzie chciwi władcy i chciwy duchowieństwo czasami przywoływali imię Boga i cześć Boga, aby nakłonić ludzi do wyjścia i walki z ich wrogami. I owijają swoją chciwość

pobożnością. Wciągają niczego niepodważających ludzi w swoją niegodziwość, używając imienia Boga.

I myślę, że mogę dodać tutaj na próżno. Ilu polityków zbudowało swoje kariery, odwołując się do wrażliwości religijnej ludzi? Ilu ludzi próbowało budować swoje posługi, używając imienia Boga w sposób, który tak naprawdę nie odzwierciedla prawdziwego szacunku dla Pana? Wiecie, trudno sobie wyobrazić głębię cynizmu, która mogłaby doprowadzić kogoś do myślenia, że zostanie duchownym to sposób, w jaki może się wzbogacić. Ale w tych przypadkach używają imienia Boga na próżno.

Inna sprawa, czy byłeś kiedyś na zebraniach rady kościelnej, gdzie ludzie są przekonani, że coś, czego chcą, jest przyczyną, w którą wierzą, musi być przyczyną Boga, i będą przywoływać imię Boga i znowu, przypisywać imię Boga do czegokolwiek, co uważają za ważne. Byłem na zebraniach, gdzie Bóg chce, żebyśmy bojkotowali marchewki, wiesz. Może tak jest, mam wątpliwości.

Ale sedno sprawy jest takie, że jest tak wiele przypadków, w których ludzie w egoistyczny sposób przypisują imię Boga do swoich własnych spraw. Kilka lat temu byłem członkiem kościoła, który znajdował się w miejscu, które znajdowało się tuż przy kampusie uniwersyteckim. Wydawało się, że to doskonałe miejsce dla kościoła, aby móc dotrzeć i prowadzić wspaniałą posługę na terenie kampusu uniwersyteckiego.

Ale wiele osób, które były w kościele, nie czuło, że mają umiejętności, a nawet zainteresowanie posługą dla studentów college'u. Więc była bardzo silna frakcja w kościele, która chciała sprzedać budynek i kupić nowy budynek poza miastem. Byli pewni, że mogą uzyskać bardzo dobrą cenę za budynek, ponieważ był to pierwszorzędny, pierwszorzędny obiekt.

Ale była tam frakcja anty-move. A frakcja anty- move była naprawdę bardziej pobożną grupą. Mówili, że Pan dał nam ten budynek, a Pan nie chce, żebyśmy się przeprowadzali.

I tak ich preferencje stały się wolą Boga. Myślę, że to niebezpiecznie blisko nadużywania imienia Boga. Tak naprawdę sprowadza się to do kwestii pokory, rozpoznania, kim jest Bóg, rozpoznania, kim my jesteśmy i rozpoznania, że nie używamy Boga, aby osiągnąć nasze cele.

Zamiast tego powinniśmy pozwolić Bogu używać nas do osiągnięcia Jego celów. Musimy uznać, że Bóg może być niebezpieczny, wiecie, uwielbiam ten fragment z Opowieści z Narnii, gdzie pan Bóbr wyjaśnia dzieciom, że Aslan nie jest oswojonym lwem. Nie, on nam nie służy.

Służymy mu. I dlatego musimy uznać fakt, że włączenie Boga do naszych spraw jest niezbędne. Zasadniczo uważam, że prawdopodobnie najbardziej widocznym sposobem, w jaki łamiemy to trzecie przykazanie w naszym świecie i w dzisiejszym kościele.

To jest dr Anthony J. Tomasino w swoim nauczaniu o Dziesięciu Przykazaniach. To jest sesja 4, Przykazanie 3: Co kryje się w imieniu?